

1. Samuel 20

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἀπέδρα δαυιδ ἐκ ναυαθ ἐν ραμα καὶ ἔρχεται ἐνώπιον ιωναθαν καὶ εἶπεν τί πεποίηκα καὶ τί τὸ ἀδίκημά μου καὶ τί ἡμάρτηκα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου ὅτι ἐπιζητεῖ τὴν ψυχὴν μου

2 καὶ εἶπεν αὐτῷ ιωναθαν μηδαμῶς σοι οὐ μὴ ἀποθάνης ἰδοὺ οὐ μὴ ποιήσῃ ὁ πατήρ μου ῥῆμα μέγα ἢ μικρὸν καὶ οὐκ ἀποκαλύψει τὸ ὥτιόν μου καὶ τί ὅτι κρύψει ὁ πατήρ μου τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἔστιν τοῦτο

3 καὶ ἀπεκρίθη δαυιδ τῷ ιωναθαν καὶ εἶπεν γινώσκων οἶδεν ὁ πατήρ σου ὅτι εὔρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ εἶπεν μὴ γνῶτω τοῦτο ιωναθαν μὴ οὐ βούληται ἀλλὰ ζῆ κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου ὅτι καθὼς εἶπον ἐμπέλησται ἀνὰ μέσον μου καὶ τοῦ θανάτου

4 καὶ εἶπεν ιωναθαν πρὸς δαυιδ τί ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου καὶ τί ποιήσω σοι

5 καὶ εἶπεν δαυιδ πρὸς ιωναθαν ἰδοὺ δὴ νεομηνία αὔριον καὶ ἐγὼ καθίσας οὐ καθήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως φαγεῖν καὶ ἔξαποστελεῖς με καὶ κρυβήσομαι ἐν τῷ πεδίῳ ἕως δείλης

6 ἐὰν ἐπισκεπτόμενος ἐπισκέψηταί με ὁ πατήρ σου καὶ ἐρεῖς παραιτούμενος παρητήσατο ἀπ' ἐμοῦ δαυιδ δραμεῖν ἕως εἰς βηθλεεμ τὴν πόλιν αὐτοῦ ὅτι θυσία τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ ὅλη τῇ φυλῇ

7 ἐὰν τάδε εἴπῃ ἀγαθῶς εἰρήνη τῷ δούλῳ σου καὶ ἐὰν σκληρῶς ἀποκριθῇ σοι γνῶθι ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία παρ' αὐτοῦ

8 καὶ ποιήσεις ἔλεος μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι εἰσήγαγες εἰς διαθήκην κυρίου τὸν δούλόν σου μετὰ σεαυτοῦ καὶ εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν τῷ δούλῳ σου θανάτωσόν με σύ καὶ ἕως τοῦ πατρός σου ἵνα τί οὕτως εἰσάγεις με

9 καὶ εἶπεν ιωναθαν μηδαμῶς σοι ὅτι ἐὰν γινώσκων γνῶ ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ σέ καὶ ἐὰν μὴ εἰς τὰς πόλεις σου ἐγὼ ἀπαγγεῶ σοι

10 καὶ εἶπεν δαυιδ πρὸς ιωναθαν τίς ἀπαγγελεῖ μοι ἐὰν ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σου σκληρῶς

11 καὶ εἶπεν ιωναθαν πρὸς δαυιδ πορεύου καὶ μένε εἰς ἀγρόν καὶ ἐκπορεύονται ἀμφότεροι εἰς ἀγρόν

12 καὶ εἶπεν ιωναθαν πρὸς δαυιδ κύριος ὁ θεὸς ἰσραηλ οἶδεν ὅτι ἀνακρινῶ τὸν πατέρα μου ὡς ἂν ὁ καιρὸς τρισσῶς καὶ ἰδοὺ ἀγαθὸν ἢ περὶ δαυιδ καὶ οὐ μὴ ἀποστείλω πρὸς σέ εἰς ἀγρόν

13 τάδε ποιήσαι ὁ θεὸς τῷ ιωναθαν καὶ τάδε προσθεῖη ὅτι ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σέ καὶ ἀποκαλύψω τὸ ὥτιόν σου καὶ ἔξαποστελῶ σε καὶ ἀπελεύσῃ εἰς εἰρήνην καὶ ἔσται κύριος μετὰ σοῦ καθὼς ἦν μετὰ τοῦ πατρός μου

14 καὶ μὲν ἔτι μου ζῶντος καὶ ποιήσεις ἔλεος μετ' ἐμοῦ καὶ ἐὰν θανάτῳ ἀποθάνω

15 οὐκ ἔξαρεις ἔλεός σου ἀπὸ τοῦ οἴκου μου ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ εἰ μὴ ἐν τῷ ἔξαιρειν κύριον τοὺς ἐχθροὺς δαυιδ ἕκαστον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς

16 ἐξαρθῆναι τὸ ὄνομα τοῦ ἰωναθαν ἀπὸ τοῦ οἴκου δαυιδ καὶ ἐκζητήσαι κύριος ἐχθρούς τοῦ δαυιδ

17 καὶ προσέθετο ἔτι ἰωναθαν ὁμόσαι τῷ δαυιδ ὅτι ἠγάπησεν ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐτόν

18 καὶ εἶπεν ἰωναθαν αὐρίον νουμηγία καὶ ἐπισκεπήση ὅτι ἐπισκεπήσεται καθέδρα σου

19 καὶ τρισσεύσεις καὶ ἐπισκέψη καὶ ἤξεις εἰς τὸν τόπον σου οὗ ἐκρύβης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐργασίμῃ καὶ καθήση παρὰ τὸ ἐργαβ ἐκεῖνο

20 καὶ ἐγὼ τρισσεύσω ταῖς σχίζαις ἀκοντίζων ἐκπέμπων εἰς τὴν αματταρι

21 καὶ ἰδοὺ ἀποστελῶ τὸ παιδάριον λέγων δεῦρο εὐρέ μοι τὴν σχίζαν ἐὰν εἴπω λέγων τῷ παιδαρίῳ ὧδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ὧδε λαβὲ αὐτὴν παραγίνου ὅτι εἰρήνη σοι καὶ οὐκ ἔστιν λόγος ζῆ κύριος

22 ἐὰν τάδε εἴπω τῷ νεανίσκῳ ὧδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα πορεύου ὅτι ἐξαπέσταλκέν σε κύριος

23 καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησαμεν ἐγὼ καὶ σύ ἰδοὺ κύριος μάρτυς ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ἕως αἰῶνος

24 καὶ κρύπτεται δαυιδ ἐν ἀγρῷ καὶ παραγίνεται ὁ μῆν καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ φαγεῖν

25 καὶ ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καθέδραν αὐτοῦ ὡς ἄπαξ καὶ ἄπαξ ἐπὶ τῆς καθέδρας παρὰ τοῖχον καὶ προέφθασεν τὸν ἰωναθαν καὶ ἐκάθισεν ἀβεννηρ ἐκ πλαγίων σαουλ καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος δαυιδ

26 καὶ οὐκ ἐλάλησεν σαουλ οὐδὲν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι εἶπεν σύμπτωμα φαίνεται μὴ καθαρὸς εἶναι ὅτι οὐ κεκαθάρισται

27 καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος τοῦ δαυιδ καὶ εἶπεν σαουλ πρὸς ἰωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τί ὅτι οὐ παραγέγονεν ὁ υἱὸς ἰεσσαὶ καὶ ἐχθὲς καὶ σήμερον ἐπὶ τὴν τράπεζαν

28 καὶ ἀπεκρίθη ἰωναθαν τῷ σαουλ καὶ εἶπεν αὐτῷ παρήτηται δαυιδ παρ' ἐμοῦ ἕως εἰς βηθλεεμ τὴν πόλιν αὐτοῦ πορευθῆναι

29 καὶ εἶπεν ἐξαπόστειλον δὴ με ὅτι θυσία τῆς φυλῆς ἡμῖν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐνετείλαντο πρὸς με οἱ ἀδελφοί μου καὶ νῦν εἰ εὔρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου διασωθήσομαι δὴ καὶ ὄψομαι τοὺς ἀδελφούς μου διὰ τοῦτο οὐ παραγέγονεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως

30 καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ σαουλ ἐπὶ ἰωναθαν σφόδρα καὶ εἶπεν αὐτῷ υἱὲ κορασίων αὐτομολούντων οὐ γὰρ οἶδα ὅτι μέτοχος εἶ σύ τῷ υἱῷ ἰεσσαὶ εἰς αἰσχύνην σου καὶ εἰς αἰσχύνην ἀποκαλύψεως μητρὸς σου

31 ὅτι πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ὁ υἱὸς ἰεσσαὶ ζῆ ἐπὶ τῆς γῆς οὐχ ἐτοιμασθήσεται ἡ βασιλεία σου νῦν οὖν ἀποστείλας λαβὲ τὸν νεανίαν ὅτι υἱὸς θανάτου οὗτος

32 καὶ ἀπεκρίθη ἰωναθαν τῷ σαουλ ἵνα τί ἀποθνήσκει τί πεποίηκεν

33 καὶ ἐπῆρεν σαουλ τὸ δόρυ ἐπὶ ἰωναθαν τοῦ θανατῶσαι αὐτόν καὶ ἔγνω ἰωναθαν ὅτι συνετέλεσται ἡ κακία αὕτη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν δαυιδ

34 καὶ ἀνεπήδησεν ἰωναθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐν ὀργῇ θυμοῦ καὶ οὐκ ἔφαγεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ μηνὸς ἄρτον ὅτι ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν δαυιδ ὅτι συνετέλεσεν ἐπ' αὐτόν ὁ πατήρ αὐτοῦ

35 καὶ ἐγενήθη πρῶτὸν καὶ ἐξῆλθεν ἰωναθαν εἰς ἀγρόν καθὼς ἐτάξατο εἰς τὸ μαρτύριον δαυὶδ καὶ παιδάριον μικρὸν μετ' αὐτοῦ

36 καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ δράμε εὐρέ μοι τὰς σχίζας ἐν αἷς ἐγὼ ἀκοντίζω καὶ τὸ παιδάριον ἔδραμε καὶ αὐτὸς ἠκόντιζε τῇ σχίζῃ καὶ παρήγαγεν αὐτήν

37 καὶ ἦλθεν τὸ παιδάριον ἕως τοῦ τόπου τῆς σχίζης οὗ ἠκόντιζεν ἰωναθαν καὶ ἀνεβόησεν ἰωναθαν ὀπίσω τοῦ νεανίου καὶ εἶπεν ἐκεῖ ἢ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα

38 καὶ ἀνεβόησεν ἰωναθαν ὀπίσω τοῦ παιδαρίου αὐτοῦ λέγων ταχύναι σπεῦσον καὶ μὴ στήῃ καὶ ἀνέλεξεν τὸ παιδάριον ἰωναθαν τὰς σχίζας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ

39 καὶ τὸ παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐθέν πάρεξ ἰωναθαν καὶ δαυὶδ ἔγνωσαν τὸ ῥῆμα

40 καὶ ἰωναθαν ἔδωκεν τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ πορεύου εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν

41 καὶ ὡς εἰσῆλθεν τὸ παιδάριον καὶ δαυὶδ ἀνέστη ἀπὸ τοῦ εργαβ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ τρίς καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ ἕως συντελείας μεγάλης

42 καὶ εἶπεν ἰωναθαν πορεύου εἰς εἰρήνην καὶ ὡς ὁμωμόκαμεν ἡμεῖς ἀμφοτέροι ἐν ὀνόματι κυρίου λέγοντες κύριος ἔσται μάρτυς ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἀνά μέσον τοῦ σπέρματός μου καὶ ἀνά μέσον τοῦ σπέρματός σου ἕως αἰῶνος